

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 212

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 aprilie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
379. — Decret pentru numirea unui membru al Guvernului	1	măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	6–8
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 82 din 28 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 10 din Codul de procedură penală și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală	2–4	Decizia nr. 98 din 28 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	8–9
Decizia nr. 83 din 28 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 7 din Codul de procedură penală	4–6	ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA	
Decizia nr. 94 din 28 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor		1. — Dispoziție privind unele măsuri pentru organizarea alegerilor pentru forurile de conducere ale Colegiului Psihologilor din România.....	10
		1. — Hotărâre pentru aprobarea Procedurilor privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru forurile de conducere ale Colegiului Psihologilor din România	11–16

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru numirea unui membru al Guvernului

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 10 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea prim-ministrului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se numește în funcția de membru al Guvernului domnul Robert Marius Cazanciuc, ministru al justiției.

Art. 2. — La data prezentului decret, încetează efectele Decretului nr. 345/2013 pentru desemnarea unui membru al Guvernului ca ministru interimar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 28 martie 2013.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 15 aprilie 2013.
Nr. 379.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 82**

din 28 februarie 2013

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10
din Codul de procedură penală și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004
pentru modificarea Codului de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală și ale art. XVIII pct. 39 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Gheorghe Mihai în Dosarul nr. 1.417/311/2012/a1 al Tribunalului Olt — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.165D/2012.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, lipsind partea Marian Bădoi, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Marian Bădoi a depus la dosar note scrise prin care solicită judecarea în lipsă, respingerea excepției de neconstituționalitate și obligarea autorului acesteia la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, atașează imputernicirea avocațială, concluziile scrise ale apărătorului ales și chitanța cuprinzând onorariul de avocat.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de acordare a cheltuielilor de judecată, întrucât aceasta se poate face numai în fața instanței de judecată.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992, respinge cererea părții Marian Bădoi, deoarece regulile de procedură civilă referitoare la cheltuielile de judecată nu sunt compatibile cu natura procedurii în fața Curții Constituționale.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, reiterând argumentele invocate în fața Tribunalului Olt — Secția penală. În acest sens, face trimitere și la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 299/2005.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia penală nr. 65 din 24 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.417/311/2012/a1, **Tribunalul Olt — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a**

Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală și ale art. XVIII pct. 39 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor.

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Mihai cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă o cerere de recuzare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate încalcă accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv și dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, întrucât, în procedura plângerii împotriva rezoluțiilor și ordonanțelor procurorului de netrimite în judecată, încheierea prin care s-a respins recuzarea nu mai poate fi atacată cu recurs nici separat, nici odată cu fondul, în condițiile în care soluția pronunțată de judecător în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală nu mai este nici ea supusă niciunei căi de atac. Face trimitere, în acest sens, și la considerentele Deciziei nr. 299/2005, prin care Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004, reținând următoarele: „Faptul că încheierea prin care s-a respins recuzarea nu poate fi atacată separat cu recurs nu aduce nicio atingere drepturilor procesuale ale părții, câtă vreme această încheiere poate fi atacată odată cu fondul, instanța superioară urmând a reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă.”

Tribunalul Olt — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere prevederilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere reținut în Deciziile Curții Constituționale nr. 225/2005, nr. 404/2005, nr. 299/2005, nr. 482/2012, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit Încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 1 iulie 2004, și ale art. XVIII pct. 39 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Articolul unic al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 a abrogat alineatul 7 al art. 52 din Codul de procedură penală, iar art. XVIII pct. 39 din Legea nr. 202/2010 a modificat alineatul 10 al art. 278¹ din Codul de procedură penală. Prin urmare, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004.

Art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală are următorul cuprins: „*Hotărârea judecătorească pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.*”

Art. 52 alin. 7 din Codul de procedură penală, abrogat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2004, prevedea că: „*Încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată numai cu recurs, în termen de 48 de ore din momentul pronunțării, și dosarul se înaintează de îndată instanței de recurs. Recursul se judecă în termen de 3 zile din momentul primirii, în camera de consiliu, cu participarea părților.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 129 referitor la folosirea căilor de atac, precum și a prevederile art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 482 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 5 iulie 2012, Curtea a reținut că între dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, potrivit cărora hotărârea pronunțată de judecător în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală este definitivă, și prevederile din Legea fundamentală și din actele normative internaționale invocate de autorii excepției nu poate fi reținută nicio contradicție. Stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, Curtea a reținut, cu mai multe prilejuri, că acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „*condițiile legii*” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac („*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”), ca de altfel și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „*sunt prevăzute numai de lege*” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 460 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.153 din 7 decembrie 2004).

Dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc atingere accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție, întrucât

nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmăririi penale, ci rezoluția sau ordonanța de netrimitere în judecată emisă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile. De asemenea, prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu au aplicabilitate în cauza de față, întrucât dreptul la un recurs efectiv nu se confundă cu dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești.

Cu același prilej, Curtea a statuat că eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

În același sens sunt și Decizia nr. 571 din 29 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 25 iulie 2012, și Decizia nr. 711 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 16 august 2012.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Curtea reține că motivele mai sus arătate subzistă inclusiv în situația în care în procedura plângerii împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată una din părți formulează o cerere de recuzare. Pe cale de consecință, încheierea de respingere a recuzării, ca și hotărârea pronunțată în soluționarea cauzei, nu poate avea decât un caracter definitiv. De altfel, în acest sens s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 299 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 20 iulie 2005, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004, statuând că abrogarea, prin actul normativ criticat, a dispozițiilor procedural-penale care reglementau recursul împotriva încheierii de respingere a recuzării s-a realizat de către legiuitor în temeiul prerogativelor sale constituționale, fiind determinată de rațiuni de politică penală, respectiv de „necesitatea eliminării neîntârziată a posibilității de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale, care impietează asupra desfășurării în condiții normale a procesului penal și poate conduce la punerea în libertate a unor infractori periculoși”, astfel cum se menționează în mod expres în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004. Așa fiind, actul normativ criticat nu numai că nu aduce atingere prevederilor constituționale, ci constituie o aplicare a acestora, legiuitorul fiind preocupat de asigurarea exigențelor unui proces echitabil, prin împiedicarea exercitării abuzive a drepturilor procesuale și prin asigurarea celerității procesului penal (soluționarea cauzei într-un termen rezonabil fiind una dintre aceste exigențe).

Prin urmare, faptul că, în procedura plângerii împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată, încheierea prin care s-a respins recuzarea nu poate fi atacată cu recurs nici separat, nici odată cu fondul — în condițiile

în care însăși soluția pronunțată de judecător în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală nu este supusă niciunei căi de atac — nu este de natură să aducă atingere drepturilor garantate prin prevederile art. 21 și art. 129 din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Mihai în Dosarul nr. 1.417/311/2012/a1 al Tribunalului Olt — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 83

din 28 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Remus Alexandru Costică în Dosarul nr. 2.322/866/2012 al Judecătoriei Pașcani și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.246D/2012.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.377D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sorina Butnaru în Dosarul nr. 2.337/291/2012 al Judecătoriei Roman.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.246D/2012 și nr. 1.377D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.377D/2012 la Dosarul nr. 1.246D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 iulie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.322/866/2012, **Judecătoria Pașcani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Remus Alexandru Costică cu ocazia soluționării plângerii împotriva unui act al procurorului de netrimiteră în judecată.

Prin Încheierea din 25 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.337/291/2012, **Judecătoria Roman a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Sorina Butnaru cu ocazia soluționării plângerii împotriva unui act al procurorului de netrimiteră în judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală încalcă accesul liber la justiție și dreptul la apărare, întrucât judecătorul verifică rezoluția sau ordonanța atacată doar pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a înscrisurilor noi prezentate, petentul neputând solicita alte probe necesare unei juste soluționări a cauzei. Consideră că, în ipoteza în care organul de urmărire penală nu a administrat toate probele în cursul urmăririi penale, altele decât înscrisuri, instanța nu poate verifica legalitatea și temeinicia actului procurorului de netrimiteră în judecată. În condițiile în care judecătorului nu i se permite să administreze și alte probe în afară de înscrisuri noi, înseamnă că justiția nu se mai desfășurează de către instanțele judecătorești, ci de către organele de urmărire penală.

Judecătoria Pașcani apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere prevederilor art. 21 și art. 24 din Constituție invocate de autorul excepției, deoarece, în stadiul plângerii împotriva soluției procurorului, judecătorul verifică doar dacă organele de urmărire penală au administrat toate probele pentru aflarea adevărului, putând dispune admiterea plângerii și trimiterea cauzei procurorului pentru administrarea anumitor probe. Face referire, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 237/2007, nr. 539/2007, nr. 250/2008, nr. 770/2008, nr. 1.277/2008 și nr. 1.134/2009.

Judecătoria Roman, exprimându-și opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate, apreciază că, în condițiile în care instanța este sesizată cu o plângere împotriva unui act al procurorului de netrimiteră în judecată, ea face doar o reexaminare a probelor administrate de organul de urmărire penală, probe prin prisma cărora examinează legalitatea și temeinicia soluției date de procuror, fără să se creeze vreo limitare a liberului acces la justiție al petenților.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere prevederilor din Constituție invocate de autorul excepției. Face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 843/2010.

Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 1.041/2009, nr. 125/2011, nr. 778/2011, nr. 1.131/2011, nr. 62/2012, nr. 568/2012 și nr. 613/2012, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit Încheierii de sesizare din 9 iulie 2012, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 278¹ din Codul de procedură penală. Din notele scrise ale autorului Remus Alexandru Costică, depuse în motivarea criticii, reiese, însă, că aceasta privește doar dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006. Prin urmare, Curtea, având în vedere și Încheierea din 25 septembrie 2012, se va pronunța numai asupra dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: *„Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 referitor la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.129 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 22 noiembrie 2011, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, reținând că limitarea mijloacelor de probă care pot fi administrate la judecarea plângerii împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată este justificată având în vedere natura juridică a acestei plângeri, care nu vizează judecarea propriu-zisă a cauzei penale, ci constituie un mijloc procedural prin care se realizează un examen al rezoluției sau al ordonanței procurorului, atacate sub aspectul legalității acesteia. Ca urmare, este firesc ca, în vederea soluționării plângerii, instanța să verifice, pe baza lucrărilor și a materialului existente în dosarul cauzei, care au fost avute în vedere de procuror la emiterea ordonanței sau a rezoluției de netrimiteră în judecată atacate, dacă această soluție a fost sau nu dispusă cu respectarea dispozițiilor legale. Cu aceeași ocazie, Curtea a statuat că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală nu încalcă dreptul la un proces echitabil, astfel cum este acesta consfințit de prevederile constituționale și de reglementările internaționale, petentul având deplina libertate de a demonstra în fața instanței de judecată nelegalitatea actului atacat, în raport cu lucrările și materialul din dosarul cauzei, precum și posibilitatea prezentării unor probe suplimentare față de cele deja administrate, respectiv *„înscrisuri noi”*.

În același sens este și Decizia nr. 244 din 15 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 24 aprilie 2012.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Remus Alexandru Costică în Dosarul nr. 2.322/866/2012 al Judecătorei Pașcani și de Sorina Butnaru în Dosarul nr. 2.337/291/2012 al Judecătorei Roman.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 94

din 28 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Cristian Constantin Zăinescu în Dosarul nr. 12.855/99/2011 al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.369D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 12.855/99/2011, **Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurentul Cristian Constantin Zăinescu în cadrul unei cauze având ca obiect soluționarea contestației la decizia de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 73 alin. (1), art. 108 alin. (1) și (2) și art. 115 alin. (4).

În acest sens, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 a fost emisă cu încălcarea principiului separației puterilor în stat. Astfel, acest act normativ reglementează norme de aplicare a unei legi, norme ce ar trebui instituite prin hotărâri ale Guvernului, potrivit art. 108 alin. (2) din Constituție, iar nu pe calea ordonanțelor de Guvern. Emiterea de către legislativ, chiar pe calea mediată a delegării legislative prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție, a unei legi într-un domeniu ce ține de atributul constituțional al executivului reprezintă o imixtiune neconstituțională în activitatea altei puteri a statului, ce excedează raporturile Parlamentului cu executivul, astfel cum sunt reglementate de cap. IV din titlul III al Constituției. În același sens sunt și prevederile Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor.

Totodată, critică faptul că anexa Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 reglementează norme derogatorii de la procedura generală obligatorie a contestației la deciziile de pensie, stabilită imperativ de art. 149—151 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. O astfel de stabilire a normelor derogatorii de la prevederi legale contravine dispozițiilor art. 57 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, care reglementează strict și limitativ ce pot cuprinde anexele, precum și prevederilor art. 63 din aceeași lege, care reglementează modul în care trebuie formulate derogările. În acest sens sunt invocate considerentele Deciziei nr. 942/2011.

Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, deoarece Guvernul a motivat existența situației extraordinare care a determinat adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 215/2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și alin. (5), potrivit căruia, „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”, art. 73 alin. (1) privind categoriile de legi, art. 108 alin. (1) și (2) potrivit cărora „*Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe*” și „*Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor*” și art. 115 alin. (4) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, excepția de neconstituționalitate fiind respinsă, de exemplu, prin Decizia nr. 215 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 11 mai 2012.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, a statuat că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea, cu prilejul revizuirii Constituției, în anul 2003, a sintagmei „*a căror reglementare nu poate fi amânată*”.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, Curtea a mai statuat că, pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție, este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public.

Raportând aceste criterii de analiză la cauză, Curtea a constatat că, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, existența unei situații extraordinare este motivată de Guvern prin 3 elemente interdependente, consecințe ale intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 119/2010, și anume: lipsa identificării documentelor necesare dovedirii în totalitate a veniturilor în cadrul procesului de recalculare, impactul negativ al acestei situații asupra valorificării dreptului la pensie al beneficiarilor acestei legi, precum și necesitatea stabilirii unei etapizări a procesului de revizuire a cuantumului pensiilor, cu respectarea principiului contributivității și egalității, în scopul stabilirii în mod just și echitabil a drepturilor de pensie, astfel încât persoanele îndreptățite să aibă posibilitatea să identifice și să depună la casele teritoriale de pensii toate documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii activități profesionale.

Prin urmare, având în vedere împrejurarea că, prin aplicarea metodologiei de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu, instituită prin Hotărârea Guvernului nr. 737/2010, emisă în aplicarea Legii nr. 119/2010, în practică, s-a ajuns la emiterea unor decizii de stabilire a cuantumului pensiilor neconforme cu situația veniturilor realizate pe parcursul vieții profesionale a destinatarilor măsurilor de recalculare, precum și faptul că era necesară remedierea acestei situații într-un termen cât mai scurt, pentru a se asigura valorificarea, în mod just și în conformitate cu principiul contributivității, a drepturilor de pensie ale unor largi categorii socioprofesionale, Curtea a constatat că această împrejurare avea natura unei situații extraordinare.

Însă, pentru a fi pe deplin respectate exigențele art. 115 alin. (4) din Constituție, Guvernul trebuia să demonstreze și faptul că măsurile în cauză nu sufereau amânare, practic, că nu exista vreun alt instrument legislativ ce ar fi putut fi folosit în vederea evitării rapide a consecințelor negative arătate.

Având în vedere iminența încălcării dreptului la pensie în lipsa unor măsuri adecvate, Curtea a constatat că adoptarea măsurilor în cauză printr-o ordonanță de urgență a fost modalitatea cea mai rapidă și eficientă pentru a pune la adăpost drepturile constituționale ocrotite prin art. 47 din Constituție și pentru a evita încălcarea lor.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Cristian Constantin Zăinescu în Dosarul nr. 12.855/99/2011 al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 98

din 28 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Marioara Pasciuc în Dosarul nr. 66.140/3/2011 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.456D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. În acest sens, arată că, de fapt, critica formulată vizează modalitatea de emitere și contestare a unui act administrativ, și nu probleme de neconstituționalitate, ceea ce excedează atribuțiilor Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 7.708 din 28 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 66.140/3/2011, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Marioara Pasciuc într-o cauză având ca obiect o contestație la executare împotriva deciziei de impunere, formulată în contradictoriu cu Casa de Pensii a Municipiului București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin art. 6 din Legea nr. 263/2010 se aduce atingere principiului constituțional privind neretroactivitatea legii civile, întrucât aceste prevederi de lege, invocate ca temei legal în cuprinsul deciziei de impunere emise de Casa de Pensii a Municipiului București, dispun retroactiv plata unor creanțe, reprezentând contribuții datorate la sistemul public de pensii, care nu erau prevăzute de lege la data desfășurării activităților independente de către autorul excepției.

Autorul excepției arată că prin această decizie s-a dispus constituirea în sarcina sa a unui debit compus din contribuție de asigurări sociale, dobânzi/majorări de întârziere și penalități, ce a fost constituit ca urmare a exercitării unor activități economice în calitate de persoană fizică autorizată, astfel cum rezultă din certificatul constatator emis de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București. Decizia, devenită titlu executoriu, indică o sumă cu care contestatoarea figurează a fi restantă,

fără a indica, însă, defalcăt modul în care a fost constituită această sumă și fără a menționa motivele de fapt care au stat la baza emiterii ei. În ceea ce privește temeiul juridic al emiterii titlului executoriu, au fost indicate prevederile Legii nr. 263/2010, act normativ care a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2011. Debitul a fost calculat, însă, de Casa de Pensii a Municipiului București pentru perioada 1 ianuarie 2006—28 iulie 2011, astfel încât pentru suma reținută în perioada 1 ianuarie 2006—31 decembrie 2010 nu este indicat niciun temei legal.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că „din modul în care textul legal a fost formulat nu se poate desprinde ideea că acesta ar putea produce efecte și pentru trecut, pentru situații juridice anterioare intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010”. În ceea ce privește maniera în care Casa de Pensii a Municipiului București a înțeles să aplice în cauză acest text de lege, arată că este de competența instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei pe fond să analizeze dacă acest text de lege a fost corect aplicat la raportul juridic dedus judecării.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Astfel, arată că, de fapt, „critica susținută de autorul excepției ridică probleme privind stabilirea situației de fapt în care acesta se încadrează, precum și probleme de interpretare și aplicare a legii”.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 6 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.237/2010.

Totodată, arată că, în ceea ce privește modul în care textul de lege criticat a fost pus în aplicare de Casa de Pensii a Municipiului București, acest aspect este de competența instanței de judecată investite cu soluționarea pe fond a contestației la executare respective, să analizeze dacă acesta a fost corect aplicat raportului juridic dedus judecării.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Marioara Pasciuc în Dosarul nr. 66.140/3/2011 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 6 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2), care consacră neretroactivitatea legii civile.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia contestă obligația de plată a unor sume ce reprezintă contribuții restante de asigurări sociale pentru perioadele de timp stabilite prin decizia de impunere emisă de Casa de Pensii a Municipiului București, pe care acesta le-ar fi datorat în calitate de asigurat.

Curtea constată, însă, că prin critica formulată nu sunt vizate aspecte de natură constituțională, ci modalitatea de emiterie a unui act administrativ. Or, felul în care prevederile de lege criticate sunt interpretate și aplicate fie de o autoritate publică, fie de către instanța de judecată, precum și aspectele referitoare la o eventuală necorelare a legislației într-un anumit domeniu nu sunt chestiuni ce aparțin sferei de competență a Curții Constituționale.

De altfel, Curtea constată că formula redacțională a textului de lege dedus controlului nu oferă temei criticii referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât din modul în care legiuitorul a edictat actul normativ criticat nu se poate reține ideea că acesta ar putea produce efecte și pentru trecut, pentru situații juridice anterioare intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010, fiind de competența instanței de judecată să verifice dacă textul de lege pretins a fi neconstituțional a fost corect aplicat în cauza concretă dedusă judecării.

ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

DISPOZIȚIE

privind unele măsuri pentru organizarea alegerilor pentru forurile de conducere ale Colegiului Psihologilor din România

În temeiul dispozițiilor art. 51 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 788/2005, raportate la dispozițiile art. 41 lit. c) din Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România,

președintele Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România dispune:

Art. 1. — Se aprobă organizarea alegerilor pentru forurile de conducere ale Colegiului Psihologilor din România, denumit în continuare *Colegiu*, după cum urmează:

a) în data de 15 ianuarie 2013 președintele Colegiului aprobă dispoziția privind convocarea ședinței Convenției naționale a Colegiului;

b) în perioada 19 ianuarie 2013—19 februarie 2013, președinții filialelor teritoriale convoacă ședințele convențiilor filialelor teritoriale, pentru perioada prevăzută la lit. b), cu cel puțin 15 zile înainte de data stabilită pentru ședință;

c) în perioada 25 ianuarie 2013—19 februarie 2013, membrii Colegiului care candidează pentru poziția de președinte al Colegiului și pentru pozițiile de membru al Comitetului director al Colegiului își depun candidaturile la filialele teritoriale, în vederea desemnării;

d) în perioada 19 februarie 2013—19 martie 2013 se organizează ședințele convențiilor filialelor teritoriale ale Colegiului pentru alegerea președintelui filialei teritoriale, alegerea membrilor comitetului filialei teritoriale, alegerea reprezentanților pentru Convenția națională a Colegiului și desemnarea candidaților propuși pentru pozițiile de președinte al Colegiului și de membru al Comitetului director al Consiliului;

e) în perioada 19 martie 2013—31 martie 2013, președinții filialelor teritoriale transmit către secretariatul Comitetului

director al Colegiului listele conținând reprezentanții aleși pentru Convenția națională a Colegiului, precum și candidații propuși de către convențiile filialelor teritoriale pentru pozițiile de președinte al Colegiului și de membru al Comitetului director al Colegiului;

f) în data de 19 aprilie 2013, ora 10,00, în *Aula Magna* a Facultății de Drept din cadrul Universității din București, situată în municipiul București, bd. M. Kogălniceanu nr. 36—46, sectorul 5, se convoacă ședința Convenției naționale a Colegiului, în cadrul căreia se organizează și alegerile pentru forurile de conducere ale Colegiului, în baza hotărârii Comitetului director al Colegiului, în condițiile stabilite prin dispoziție a președintelui Colegiului;

g) în cazul în care la prima convocare, realizată potrivit lit. f), condiția de cvorum nu este îndeplinită, ședința Convenției naționale a Colegiului se convoacă în mod automat în data de 10 mai 2013, ora 10,00, în aceeași locație prevăzută la lit. f).

Art. 2. — Președinții filialelor teritoriale, precum și membrii filialelor teritoriale pot solicita informații suplimentare și precizări juridice cu privire la procedurile privind organizarea alegerilor pentru forurile de conducere ale Colegiului după data de 19 ianuarie 2013.

Art. 3. — Prezenta dispoziție se comunică membrilor Colegiului prin mass-media și se afișează pe site-ul oficial al Colegiului, www.copsi.ro

Președintele Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România,
Mihai Aniței

COLEGIUL PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE
pentru aprobarea Procedurilor
privind organizarea și desfășurarea alegerilor
pentru forurile de conducere ale Colegiului Psihologilor
din România

Având în vedere dispozițiile art. 45 alin. (2) din Normele privind organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, aprobate prin Hotărârea Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România nr. 1/2010,

în temeiul dispozițiilor art. 51 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 788/2005,

Comitetul director al Colegiului Psihologilor din România h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Procedurile privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru forurile de conducere ale Colegiului Psihologilor din România, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România,
Mihai Aniței

București, 11 ianuarie 2013.

Nr. 1.

ANEXĂ

PROCEDURILE

privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru forurile de conducere ale Colegiului Psihologilor din România

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentele proceduri reglementează organizarea și desfășurarea alegerilor pentru forurile de conducere ale Colegiului Psihologilor din România, denumit în continuare *Colegiu*, și pentru membrii comitetelor filialelor teritoriale.

(2) Data alegerilor pentru forurile de conducere și pentru membrii comitetelor filialelor teritoriale se stabilește prin dispoziție a președintelui Colegiului, în condițiile Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, denumită în continuare *lege*.

Art. 2. — (1) Psihologii cu drept de liberă practică, denumiți în continuare *psihologi*, au dreptul de a alege și de a fi aleși ca membri în forurile de conducere ale Colegiului, în condițiile prezentelor proceduri.

(2) Pentru a fi validați în calitate de candidați, psihologii trebuie să îndeplinească criteriile de alegere prevăzute în prezentele proceduri.

(3) Alegerile pentru forurile de conducere ale Colegiului au în vedere obținerea următoarelor mandate: președinte al Colegiului, membru în Comitetul director al Colegiului și reprezentant la Convenția națională a Colegiului. Un membru

poate exercita maximum două mandate consecutiv în unul dintre forurile de conducere ale Colegiului.

(4) Alegerile pentru forurile de conducere ale filialei teritoriale a Colegiului au în vedere obținerea următoarelor mandate: președinte al filialei teritoriale a Colegiului și membru în Comitetul filialei teritoriale a Colegiului.

Art. 3. — (1) Dreptul de vot se exercită personal de către fiecare psiholog, în cadrul convențiilor filialelor teritoriale.

(2) În cadrul Convenției naționale a Colegiului dreptul de vot se exercită personal de către fiecare reprezentant al filialei la Convenția națională a Colegiului, denumit în continuare *reprezentant*.

(3) Votul este secret, iar dreptul de vot se exercită cu asigurarea secretului acestuia, prin intermediul buletinelor de vot, al urnelor de vot și al cabinelor de votare.

(4) Alegerile pentru forurile de conducere ale Colegiului se desfășoară în două etape distincte, succesive, după cum urmează:

a) depunerea candidaturilor la filialele teritoriale ale Colegiului și desemnarea candidaților filialei teritoriale pentru Convenția națională a Colegiului; și

b) alegerile pentru forurile de conducere ale Colegiului în cadrul Convenției naționale a Colegiului.

Art. 4. — (1) Norma de reprezentare pentru alegerea membrilor în Convenția națională a Colegiului este de un reprezentant delegat la 35 de psihologi.

(2) În cazul filialelor teritoriale în care se înregistrează o diferență constând dintr-un număr al psihologilor mai mic de 35, va fi desemnat încă un reprezentant în Convenția națională a Colegiului.

Art. 5. — (1) Perioada alegerilor începe cu cel puțin 90 de zile înainte de data desfășurării ședinței Convenției naționale a Colegiului și cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării ședințelor convențiilor filialelor teritoriale, încheindu-se odată cu publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a rezultatelor alegerilor.

(2) Psihologii votează în baza actului de identitate, iar reprezentanții delegați la Convenția națională a Colegiului, în baza mandatului acordat de către convențiile filialelor teritoriale și a actului de identitate.

Art. 6. — (1) Listele de alegeri se întocmesc de către secretariatul Colegiului și se comunică președinților filialelor teritoriale, cu cel puțin 15 de zile înainte de data stabilită pentru desfășurarea convențiilor filialelor teritoriale ale Colegiului.

(2) Listele de alegeri cuprind numele și prenumele și codul personal al psihologului care are dreptul de a alege, pentru fiecare filială teritorială înregistrată.

(3) Comunicarea listelor de alegeri către comitetele filialelor teritoriale se realizează de către secretariatul Comitetului director, prin dispoziție scrisă a președintelui Colegiului.

(4) Plângerile privind omisiunile, înscrierile greșite privind oricare alte erori din liste, precum și cu privire la refuzul de a permite verificarea înscrierii în listele de alegere se formulează în scris către președintele filialei teritoriale, pentru alegerile pentru forurile de conducere ale filialei teritoriale a Colegiului, sau către președintele Colegiului, pentru forurile de conducere ale Colegiului, aceștia fiind obligați să se pronunțe în cel mult 3 zile de la înregistrarea sesizării.

Art. 7. — (1) Candidatul la forurile de conducere ale Colegiului poate fi orice psiholog care îndeplinește criteriile de alegere prevăzute în prezentele proceduri și a cărui candidatură a fost declarată validă în conformitate cu principiul competenței și al autonomiei profesionale.

(2) Cererea de depunere a candidaturii pentru forurile de conducere ale Colegiului se depune la una sau mai multe filiale teritoriale.

(3) Conducerea filialei teritoriale poate solicita avizul juridic în vederea validării candidaturilor.

(4) Filialele teritoriale având un număr de maximum 700 de membri desemnează câte un candidat pentru fiecare poziție din cadrul forurilor de conducere ale Colegiului, în conformitate cu criteriile de alegere și potrivit principiului specializării.

(5) Filialele teritoriale având un număr de membri cuprins în intervalul 700 și 1.000 pot desemna maximum 2 candidați pentru fiecare poziție din cadrul forurilor de conducere ale Colegiului, în conformitate cu criteriile de alegere și potrivit principiului specializării.

(6) Filialele teritoriale având un număr de peste 1.000 de membri pot desemna maximum 3 candidați pentru fiecare poziție din cadrul forurilor de conducere ale Colegiului, în conformitate cu criteriile de alegere și potrivit principiului specializării.

(7) Orice candidat, la orice for de conducere a Colegiului, își poate depune candidatura la orice filială teritorială, indiferent de domiciliul acestuia.

Art. 8. — (1) Prin *criterii de alegere* se înțelege totalitatea condițiilor ce trebuie îndeplinite în mod cumulativ de către un psiholog pentru a fi ales în forurile de conducere ale Colegiului, stabilite prin prezentele proceduri.

(2) Obținerea a mai mult de două mandate consecutive pentru același for de conducere este interzisă, în condițiile legii.

(3) Conflictul de interese se exprimă în raport cu deținerea calității de membru al forurilor de conducere a Colegiului și

reprezintă situația în care psihologul are un interes personal de natură patrimonială sau nepatrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin, definită prin prezentele proceduri.

(4) Situațiile de incompatibilitate, prevăzute la art. 20 și 21 din lege, sunt operabile și în cazul deținerii calității de membru în forurile de conducere a Colegiului.

Art. 9. — (1) Alegerile pentru forurile de conducere ale Colegiului trebuie să asigure accesul tuturor membrilor Colegiului, indiferent de treapta de specializare și specialitatea de competență a acestora, în acord cu principiul competenței, principiul specializării și principiul nediscriminării, egalității și autonomiei.

(2) Potrivit principiului competenței pentru deținerea calității de membru într-o comisie aplicativă din cadrul Comitetului director al Colegiului candidatul trebuie să dețină atestat de liberă practică într-o specialitate de competență comisiei pentru care candidează, având treapta de specializare psiholog principal.

(3) Potrivit principiului specializării pentru deținerea calității de membru într-o comisie aplicativă din cadrul Comitetului director al Colegiului, candidatul trebuie să își depună candidatura pentru o singură specialitate profesională.

(4) Conform principiului nediscriminării, egalității și autonomiei, pentru deținerea calității de membru în orice for de conducere al Colegiului, orice psiholog care deține atestatul de liberă practică autonomă poate candida pentru un mandat de membru în forurile de conducere ale Colegiului, cu excepția membrilor comisiilor aplicative din cadrul Comitetului director al Colegiului, cărora li se aplică în mod complementar și principiile descrise la alin. (2) și (3).

CAPITOLUL II

Organizarea și desfășurarea alegerilor în filialele teritoriale

SECȚIUNEA 1

Convocarea alegerilor

Art. 10. — (1) Alegerile pentru forurile de conducere ale filialelor teritoriale au loc o dată la 4 ani, în cadrul ședinței convenției filialei, pe baza calendarului alegerilor, aprobat prin dispoziție a președintelui Colegiului.

(2) Convenția filialei teritoriale este constituită din totalitatea psihologilor cu domiciliul în raza teritorială a filialei respective.

(3) În cadrul Convenției filialei pot participa în calitate de alegători psihologii care îndeplinesc următoarele condiții:

a) domiciliază în raza teritorială a filialei;

b) nu se află în unul dintre cazurile prevăzute la art. 18 și 19 din lege;

c) au fost atestați și au obținut calitatea de membru al Colegiului până la data emiterii dispoziției de convocare a ședinței de alegeri pentru filiala teritorială.

(4) În cazuri speciale, președintele filialei teritoriale poate propune motivat o altă dată privind organizarea alegerilor, asupra căreia președintele Colegiului se pronunță prin dispoziție scrisă.

SECȚIUNEA a 2-a

Ședința de alegere

Art. 11. — (1) Ședința de alegere a convenției filialei teritoriale, convocată în condițiile prezentelor proceduri, este condusă de către președintele în funcție al filialei teritoriale.

(2) Convenția filialei teritoriale este legal constituită în prezența majorității membrilor, raportată la numărul psihologilor din filiala teritorială comunicat de către secretariatul Comitetului director.

(3) În cazul neîndeplinirii condiției de cvorum, comitetul filialei teritoriale stabilește o nouă dată, în termen de 7 zile calendaristice. În această situație, ședința convenției filialei teritoriale este legal constituită din membrii prezenți și adoptă hotărâri cu majoritatea membrilor prezenți.

(4) Condițiile pentru organizarea ședinței sunt asigurate de către comitetul filialei teritoriale. Accesul și votul în cadrul ședinței convenției filialei teritoriale pentru membrii săi, înscriși în listele de alegeri transmise de către secretariatul Comitetului director al Colegiului, sunt garantate.

(5) Pe baza actului de identitate, fiecare membru al filialei teritoriale are acces în sala de ședință, semnând în lista de prezență pentru confirmarea participării sale la convenție.

(6) Buletinele de vot sunt întocmite pe file A4 de către secretariatul Comitetului director al Colegiului și poartă stampila Colegiului pentru confirmare.

Art. 12. — (1) În debutul ședinței convenției filialei teritoriale sunt desemnați prin vot membrii Comisiei de numărare a voturilor și ai Comisiei de validare a alegerilor.

(2) Pe baza actului de identitate, fiecare membru al filialei teritoriale, prezent la convenție, în conformitate cu lista candidaților transmisă de către secretariatul Comitetului director al Colegiului, primește un buletin de vot, în care sunt înscriși candidații la obținerea calității de membru în comitetul filialei teritoriale, de președinte al filialei teritoriale sau de delegat la Convenția națională a Colegiului, semnând pentru primirea buletinului de vot respectiv.

(3) Exercițarea dreptului de vot individual, personal, egal, direct și secret se finalizează cu introducerea buletinului de vot în urnă de votare, special amenajată în acest scop.

(4) Înainte de exercitarea dreptului de vot, urna este verificată, sigilată și preluată de către Comisia de numărare a voturilor, în prezența membrilor filialei teritoriale participanți la convenția filialei teritoriale.

(5) Comisia de numărare a voturilor poartă întreaga răspundere pentru siguranța și integritatea urnei de vot, pe toată durata lucrărilor convenției.

(6) După finalizarea votului, urna de vot se desigilează de către Comisia de numărare a voturilor, care procedează la numărarea voturilor exprimate.

(7) După numărarea voturilor și încheierea procesului-verbal privind numărarea voturilor, urna de vot se predă președintelui filialei teritoriale.

(8) Procesul-verbal privind numărarea voturilor împreună cu buletinele de vot valabil exprimate, anulate și neutilizate se predau secretariatului Comitetului director al Colegiului.

SECȚIUNEA a 3-a

Candidații

Art. 13. — (1) Pentru a fi aleși în funcția de membru în comitetele filialelor teritoriale sau delegat la Convenția națională a Colegiului, candidații trebuie să fie înscriși și să aibă domiciliul în filiala teritorială pentru care candidează.

(2) Candidații la funcția de membru în comitetele filialelor teritoriale sau la funcția de reprezentant delegat la Convenția națională a Colegiului trebuie să fi obținut atestatul de liberă practică la data convocării ședințelor de alegere în convențiile filialelor teritoriale.

(3) Candidaturile la funcțiile de membru în comitetul filialei teritoriale, președinte al filialei teritoriale sau reprezentant la Convenția națională a Colegiului se transmit spre înregistrare la Comitetul filialei teritoriale de la data anunțării convocării ședinței convenției filialei teritoriale până cel mai târziu cu 15 zile înainte de data ședinței, la sediul comitetului filialei teritoriale, pe baza unui formular special aprobat prin dispoziție a președintelui Colegiului.

(4) Lista centralizată a candidaților pentru filiala teritorială, redactată pe baza formularelor speciale transmise de către secretariatul Comitetului director al Colegiului, completate și transmise de către toate filialele teritoriale, se transmite secretariatului Comitetului director al Colegiului cu cel puțin 10 zile înainte de data ședinței convenției filialei teritoriale.

(5) În vederea validării candidaților, președintele filialei teritoriale poate solicita avizul juridic din partea Direcției juridice și de relații publice a Colegiului.

SECȚIUNEA a 4-a

Criteriile de alegere

Art. 14. — (1) Candidații la obținerea calității de membru în comitetul filialei teritoriale sau de reprezentant la Convenția națională a Colegiului trebuie să îndeplinească condițiile generale pentru obținerea mandatului în forurile de conducere și să fie atestați în specialitatea profesională pentru care candidează.

(2) Cererea de depunere a candidaturii conține în mod obligatoriu și declarația de asumare a candidaturii, în scris, pe baza unui formular-tip.

(3) Candidații la obținerea calității de președinte al comitetului filialei teritoriale trebuie să îndeplinească condițiile generale prevăzute în prezentele proceduri și să aibă o experiență managerială.

(4) Un candidat poate să își depună candidatura pentru orice poziție în cadrul filialei teritoriale, respectiv pentru o singură poziție și un singur for de conducere al Colegiului.

SECȚIUNEA a 5-a

Ședința convenției filialei teritoriale

Art. 15. — (1) Ședința convenției filialei teritoriale este prezidată de către președintele comitetului filialei teritoriale care va îndeplini și funcția de președinte de ședință.

(2) Ședința debutează cu verificarea listelor de prezență, în vederea aprobării condiției de cvorum. În cazul lipsei cvorumului, ședința se reconvoacă automat, potrivit prezentelor proceduri.

(3) În cazul îndeplinirii condițiilor de cvorum, ședința continuă cu prezentarea evidenței membrilor filialei teritoriale de către președintele de ședință, potrivit listei transmise de către secretariatul Comitetului director al Colegiului.

(4) După prezentarea listei participanților, președintele de ședință supune spre aprobarea convenției alegerea secretarului de ședință, din rândul psihologilor prezenți, care întocmește, după desemnare, un proces-verbal al ședinței de alegeri.

(5) În continuare, președintele de ședință supune spre aprobarea convenției membrii Comisiei de numărare a voturilor, din rândul psihologilor prezenți care nu candidează. Comisia de numărare a voturilor va fi formată dintr-un număr impar de membri, în funcție de mărimea filialei, fără a putea fi mai mare de 5.

Art. 16. — (1) Membrii Comisiei de numărare a voturilor întocmesc procesul-verbal privind numărarea voturilor, stabilind ordinea candidaților potrivit numărului de voturi exprimate în convenția filialei teritoriale.

(2) Procesul-verbal privind numărarea voturilor se semnează pe fiecare pagină de către toți membrii Comisiei de numărare a voturilor și se înmânează președintelui de ședință.

(3) După validarea rezultatelor alegerilor, Comisia de numărare a voturilor își încetează existența.

SECȚIUNEA a 6-a

Validarea rezultatelor alegerilor

Art. 17. — (1) Pe baza procesului-verbal privind numărarea voturilor, președintele de ședință dispune începerea procedurilor de validare a rezultatelor alegerilor.

(2) Membrii Comisiei de validare a rezultatelor alegerilor își aleg un președinte și verifică procesul-verbal privind numărarea voturilor și ordinea candidaților, după care validează rezultatele alegerilor, prin întocmirea unui proces-verbal de validare a rezultatelor alegerilor, care se semnează pe fiecare pagină de către toți membrii comisiei.

(3) Procesul-verbal de validare a rezultatelor alegerilor se comunică președintelui de ședință, care îl citește în fața psihologilor prezenți și enumeră candidații care au obținut calitatea de membru în comitetul filialei teritoriale, de președinte al comitetului filialei teritoriale și de delegat la Convenția națională a Colegiului.

(4) Președintele de ședință asigură centralizarea și păstrarea în siguranță a tuturor documentelor și materialelor utilizate în cadrul lucrărilor convenției filialei teritoriale și declară ședința închisă.

SECȚIUNEA a 7-a

Comunicarea rezultatelor alegerilor din filialele teritoriale

Art. 18. — (1) Procesul-verbal de validare a rezultatelor alegerilor, procesul-verbal privind numărarea voturilor, procesul-verbal al ședinței convenției filialei teritoriale și lista de prezență se comunică în termen de maximum 3 zile la secretariatul Comitetului director al Colegiului, pentru confirmare.

(2) În termen de 7 zile calendaristice, președintele Colegiului aprobă prin dispoziție rezultatele alegerilor din convenția filialei teritoriale și dispune înregistrarea reprezentanților aleși în lista de alegeri pentru Convenția națională a Colegiului, care va fi întocmită de către secretariatul Comitetului director al Colegiului.

(3) Dispoziția președintelui Colegiului privind confirmarea validării rezultatelor alegerilor în filiala teritorială se publică pe site-ul www.copsi.ro

CAPITOLUL III

Organizarea și desfășurarea alegerilor pentru forurile de conducere ale Colegiului Psihologilor din România

SECȚIUNEA 1

Convocarea alegerilor

Art. 19. — (1) Convocarea alegerilor se realizează prin dispoziție scrisă a președintelui Comitetului director al Colegiului, în condițiile art. 26 alin. (3) din lege, care se publică pe site-ul www.copsi.ro și în mass-media.

(2) Potrivit calendarului alegerilor, ședința Convenției naționale a Colegiului nu poate fi stabilită mai devreme de 30 de zile calendaristice de la data finalizării alegerilor în filialele teritoriale ale Colegiului.

SECȚIUNEA a 2-a

Ședința de alegere

Art. 20. — (1) În baza convocatorului, la data, ora și în locația stabilite pentru desfășurarea ședinței Convenției naționale a Colegiului, se prezintă reprezentanții filialelor teritoriale la Convenția națională a Colegiului, în conformitate cu evidența secretariatului Comitetului director al Colegiului.

(2) În sala de ședință a Convenției naționale a Colegiului au acces numai reprezentanții desemnați de către filialele teritoriale ale Colegiului și personalul tehnic al Colegiului care deservește organizarea ședinței de alegere.

(3) Candidații la forurile de conducere ale Colegiului care nu au și calitatea de reprezentanți părăsesc sala de ședință imediat după prezentarea și confirmarea candidaturii, aceștia neputând participa la ședința de desfășurare a alegerilor.

Art. 21. — (1) Președintele Colegiului este și președintele de ședință al Convenției naționale, în condițiile legii.

(2) În debutul ședinței, președintele de ședință verifică listele de prezență și comunică reprezentanților prezenți îndeplinirea sau neîndeplinirea condițiilor de cvorum. În cazul neîndeplinirii condițiilor de cvorum, ședința urmează să fie reconvoată la o dată ulterioară, dar nu mai târziu de 20 de zile calendaristice.

(3) În cazul îndeplinirii condițiilor de cvorum, președintele de ședință declară deschisă ședința de alegere pentru forurile de conducere ale Colegiului.

(4) Pentru consemnarea modului de desfășurare a lucrărilor Convenției naționale, președintele de ședință desemnează două persoane din cadrul Secretariatului Comitetului director pentru redactarea procesului-verbal al ședinței de alegeri.

Art. 22. — (1) Pentru alegerea membrilor în forurile de conducere ale Colegiului, președintele de ședință prezintă procedura de votare.

(2) Președintele de ședință solicită membrilor prezenți constituirea Comisiei pentru numărarea voturilor și a Comisiei de validare a rezultatelor alegerilor, formate din câte 5 membri.

(3) Membrii celor două comisii sunt propuși din rândul reprezentanților prezenți, care nu candidează la nicio funcție în forurile de conducere ale Colegiului. Componenta comisiilor se aprobă prin vot deschis.

(4) Președintele de ședință prezintă listele candidaților pentru forurile de conducere ale Colegiului.

(5) Înregistrarea în listele de candidați a oricărei persoane înainte sau în timpul desfășurării ședinței de alegeri a Convenției naționale, fără desemnarea de către convenția unei filiale teritoriale, este nulă de drept.

Art. 23. — (1) Condițiile pentru organizarea ședinței sunt asigurate de către secretariatul Comitetului director al Colegiului.

(2) Pe baza actului de identitate, fiecare reprezentant la Convenția națională are acces în sala de ședință, semnând pentru confirmarea prezenței.

(3) Buletinele de vot sunt întocmite, pe file A4, de către secretariatul Comitetului director și poartă ștampila Colegiului, pentru confirmare. Buletinele de vot vor conține numele și prenumele candidatului, precum și poziția pentru care candidează în cadrul Colegiului.

(4) Președintele de ședință asigură prin secretariatul Comitetului director utilizarea în siguranță a urnelor de vot.

(5) Înainte de începerea votării, președintele afișează în locuri vizibile lista reprezentanților, în ordinea de exercitare a dreptului de vot în cabinele de votare.

Art. 24. — (1) Reprezentanții primesc înainte de intrarea în cabinele de votare un buletin de vot securizat și ștampila cu mențiunea „Votat”. În cabina de vot poate fi prezent numai un singur reprezentant, care își exercită dreptul de vot în condiții de confidențialitate. Votul se exercită prin aplicarea ștampilei înăuntrul patruleterului corespunzător candidatului pentru care s-a optat.

(2) După ce au votat, reprezentanții vor îndoii buletinul de vot, astfel încât pagina netipărită care poartă ștampila de control să rămână în afară, și le vor introduce în urnă, având grijă să nu se deschidă. Ștampila încredințată pentru votare se restituie persoanei delegate de către președintele de ședință, care asigură ordinea de prezență la cabina de votare.

(3) După finalizarea votului, urna de vot se desigilează de către Comisia de numărare a voturilor, care procedează la numărarea voturilor exprimate.

(4) După numărarea voturilor și încheierea procesului-verbal privind numărarea voturilor, urna de vot se predă secretariatului Comitetului director al Colegiului.

(5) Procesul-verbal privind numărarea voturilor împreună cu buletinele de vot valabil exprimate, anulate și neutilizate se predau secretariatului Comitetului director al Colegiului.

SECȚIUNEA a 3-a

Candidații

Art. 25. — (1) Au calitatea de candidați psihologii care îndeplinesc criteriile de alegere pentru forurile de conducere și care sunt înscrși în listele candidaților, elaborate de către secretariatul Comitetului director al Colegiului.

(2) Psihologii care îndeplinesc criteriile de alegere pentru forurile de conducere și care doresc să obțină un mandat în calitate de membru în forurile de conducere ale Colegiului își pot depune candidatura în scris începând cu data publicării dispoziției privind convocarea ședinței Convenției naționale a Colegiului, până cel mai târziu cu 15 zile înainte de data ședinței filialei teritoriale.

(3) Depunerea candidaturii se realizează pentru maximum două foruri de conducere ale Colegiului.

(4) Depunerea candidaturii se realizează pe baza unui formular special, pus la dispoziție de către secretariatul Comitetului director al Colegiului, semnat și parafat, care se poate înregistra la una sau mai multe filiale teritoriale ale Colegiului.

SECȚIUNEA a 4-a

Criteriile de alegere pentru forurile de conducere

Art. 26. — Candidații pentru mandatul de președinte al Colegiului trebuie să facă dovada că îndeplinesc următoarele criterii de alegere:

a) au obținut un atestat de liberă practică în cel puțin o specialitate profesională, având treapta de specializare psiholog principal, în condițiile legii;

b) își desfășoară activitatea prin una dintre formele de exercitare ale profesiei de psiholog, în condițiile legii;

c) au experiența managerială și de reprezentare în domeniul profesional;

d) nu dețin calitatea de producător, distribuitor sau reprezentant comercial pentru metodele și tehnicile de evaluare și asistență psihologică avizate în condițiile legii;

e) nu se află în unul dintre cazurile prevăzute la art. 18 și 19 din lege.

Art. 27. — Candidații pentru mandatul de membru în comisiile aplicative din cadrul Comitetului director al Colegiului trebuie să facă dovada că îndeplinesc următoarele criterii de alegere:

a) au obținut un atestat de liberă practică în specialitatea profesională pentru care candidează, având treapta de specializare psiholog principal, în condițiile legii;

b) își suspendă dreptul de încheiere a contractelor de supervizare profesională pe perioada mandatului, în specialitățile de competența comisiei aplicative pentru care candidează;

c) își desfășoară activitatea prin una dintre formele de exercitare ale profesiei de psiholog, în condițiile legii;

d) nu dețin calitatea de producător, distribuitor sau reprezentant comercial pentru metodele și tehnicile de evaluare și asistență psihologică avizate în condițiile legii;

e) nu se află în unul dintre cazurile prevăzute la art. 18 și 19 din lege.

Art. 28. — Candidații pentru mandatul de membru în Comisia metodologică din cadrul Comitetului director al Colegiului trebuie să facă dovada că îndeplinesc următoarele criterii de alegere:

a) au obținut un atestat de liberă practică în cel puțin o specialitate profesională pentru care candidează, având treapta de specializare psiholog specialist, în condițiile legii;

b) își desfășoară activitatea prin una dintre formele de exercitare ale profesiei de psiholog, în condițiile legii;

c) au experiență în domeniul cercetării științifice;

d) dețin titlul de doctor în psihologie/cercetător științific în psihologie, în condițiile legii;

e) nu dețin calitatea de producător, distribuitor sau reprezentant comercial pentru metodele și tehnicile de evaluare și asistență psihologică avizate în condițiile legii;

f) nu se află în unul dintre cazurile prevăzute la art. 18 și 19 din lege.

Art. 29. — Candidații pentru mandatul de membru în Comisia de deontologie și disciplină din cadrul Comitetului director al Colegiului trebuie să facă dovada că îndeplinesc următoarele criterii de alegere:

a) au obținut un atestat de liberă practică în cel puțin o specialitate profesională pentru care candidează, având treapta de specializare psiholog principal, în condițiile legii;

b) își desfășoară activitatea prin una dintre formele de exercitare ale profesiei de psiholog, în condițiile legii;

c) nu dețin calitatea de producător, distribuitor sau reprezentant comercial pentru metodele și tehnicile de evaluare și asistență psihologică avizate în condițiile legii;

d) nu se află în unul dintre cazurile prevăzute la art. 18 și 19 din lege.

Art. 30. — (1) Candidații își depun candidatura pentru maximum două foruri de conducere ale Colegiului și/sau pentru o singură poziție în cadrul Comitetului director.

(2) Pozițiile de candidatură, aferente mandatelor în forurile de conducere ale Colegiului, sunt următoarele:

a) mandatul de președinte al Colegiului — o poziție;

b) mandatele de membru în Comitetul director, aferente unui număr de 12 poziții, după cum urmează:

Comisia de psihologie clinică și psihoterapie

1. cinci mandate pentru specialitatea psihologie clinică;

2. patru mandate pentru specialitatea psihoterapie;

3. două mandate pentru specialitatea consiliere psihologică.

Comisia de psihologia muncii, transporturilor și serviciilor

4. trei mandate pentru specialitatea psihologia muncii și organizațională;

5. trei mandate pentru specialitatea psihologia transporturilor;

6. un mandat pentru specialitatea psihologie aplicată în servicii.

Comisia de psihologie educațională, consiliere școlară și vocațională

7. cinci mandate pentru specialitatea psihologie educațională, consiliere școlară și vocațională;

8. două mandate pentru specialitatea psihopedagogie specială.

Comisia de psihologie pentru apărare, ordine publică și siguranță națională

9. șase mandate pentru specialitatea psihologie aplicată în domeniul securității naționale;

10. un mandat pentru specialitatea psihologie judiciară — evaluarea comportamentului simulat prin tehnica poligraf.

Comisia metodologică

11. șapte mandate.

Comisia de deontologie și disciplină

12. șapte mandate.

SECȚIUNEA a 5-a

Comisia de numărare a voturilor

Art. 31. — În ședința Convenției naționale a Colegiului, președintele supune spre aprobare Convenției naționale a Colegiului membrii comisiei de numărare a voturilor, din rândul reprezentanților prezenți care nu candidează. Comisia de numărare a voturilor are 5 membri.

Art. 32. — (1) Membrii Comisiei de numărare a voturilor, împreună cu secretarul de ședință, întocmesc procesul-verbal

privind numărarea voturilor și consemnează ordinea candidaților potrivit numărului de voturi exprimate.

(2) Procesul-verbal privind numărarea voturilor se semnează pe fiecare pagină de către toți membrii Comisiei de numărare a voturilor și se comunică președintelui de ședință.

(3) După numărarea voturilor, Comisia de numărare a voturilor își încetează existența.

SECȚIUNEA a 6-a

Validarea rezultatelor alegerilor pentru forurile de conducere

Art. 33. — (1) Președintele de ședință supune procesul-verbal întocmit de către Comisia de numărare a voturilor spre analiza și verificarea acestuia de către membrii Comisiei de validare a rezultatelor alegerilor.

(2) Membrii Comisiei de validare a rezultatelor alegerilor verifică procesul-verbal privind numărarea voturilor și ordinea candidaților, după care validează sau invalidează rezultatele alegerilor prin întocmirea unui proces-verbal de validare a rezultatelor alegerilor, care se semnează pe fiecare pagină de către toți membrii.

(3) Procesul-verbal de validare a rezultatelor alegerilor se înmânează președintelui de ședință, care îl citește în fața reprezentanților prezenți la Convenția națională.

(4) În aceeași zi, președintele Colegiului convoacă membrii comisiilor de specialitate pentru prima ședință de lucru în vederea alegerii președintelui, vicepreședintelui și secretarului

fiecărei comisii și discutării aspectelor organizatorice specifice funcționării Comitetului director al Colegiului.

(5) Președintele de ședință se asigură că toate documentele utilizate sau rezultate în cadrul alegerilor vor fi predate secretariatului Comitetului director.

(6) Președintele de ședință declară ședința de alegere închisă.

SECȚIUNEA a 7-a

Rezultatele alegerilor pentru forurile de conducere ale Colegiului

Art. 34. — (1) Procesul-verbal de validare a rezultatelor alegerilor, procesul-verbal privind numărarea voturilor, procesul-verbal al ședinței Convenției naționale a Colegiului și listele de prezență se transmit și se înregistrează la secretariatul Comitetului director al Colegiului.

(2) În termen de 15 zile calendaristice de la data finalizării alegerilor, președintele ales al Comitetului director al Colegiului aprobă prin dispoziție înregistrarea rezultatelor alegerilor din Convenția națională a Colegiului și dispune organizarea activității Colegiului în noua componență.

(3) Direcțiile din structura administrativă a Colegiului procedează la luarea tuturor măsurilor necesare în vederea asigurării funcționării noilor foruri de conducere ale Colegiului.

(4) Dispoziția președintelui Colegiului privind înregistrarea rezultatelor alegerilor la Convenția națională a Colegiului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe site-ul www.copsi.ro

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 637597